

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Zavrtálka a soudců JUDr. Jaroslava Hikla a JUDr. Lenky Severové v právní věci žalobce **Ing. Otakara Č.**, nar. xxx, bytem xxx, proti alovanému **OKD, a.s.**, se sídlem Ostrava, Moravská Ostrava, Prokešovo náměstí 6/2020, PSČ 728 30, IČ 26863154, o ochranu proti poru ování práv ke zlepšovacím návrhům; o zaplacení částky 40.000,- Kč, k odvolání alobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.3.2009, č.j. 5Cm74/2005-214,

t a k t o:

I. Rozsudek krajského soudu se v napadené části, v odstavci I. v roku, **potvrzuje.**

II. Ve zbývající napadené části v odstavcích II. a IV. výroku rozsudku se rozsudek krajského soudu **zrušuje** a věc se v tomto rozsahu **vrací** krajskému soudu k dalšímuřízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozsudkem krajského soudu byla zamítnuta žaloba žalobce na určení, že žalobce má právo nakládat se zlepšovacemi návrhy č. 03/7/(1-9)/1998 a 31/5-15/95 bez omezení a že žalovaný využívá tyto předmětné zlepšovací návrhy bez právního důvodu a dále pak byla zamítnuta žaloba na uložení povinnosti žalovanému zdržet se jakéhokoliv částečného upotřebení zařízení, instalovaného podle těchto zlepšovacích návrhů a používat postupu podle těchto zlepšovacích návrhů, pokud se žalobcem neuzavře smlouvy o přijetí nabídky těchto předmětných zlepšovacích návrhů a odměně za ně. Dále také byla zamítnuta žaloba pokud se domáhal zaplacení bezdůvodného obohacení, vzniklého protiprávním využíváním těchto dvou zlepšovacích návrhů 10.000,- Kč za každý z nich. Pokud pak se domáhal zaplacení 2x 10.000,- Kč za využívání dalších dvou zlepšovacích návrhů, tak v tomto směru bylo řízení po částečném zpětvzetí žaloby zastaveno a konečně pak bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku, vyjma té jeho části, ve které bylo řízení z části zastaveno, podal žalobce včas odvolání, jímž se domáhal jeho změny ve zbytku tak, aby žalobě bylo zcela vyhověno. Odvolání odůvodnil tím, že krajský soud dospěl k nesprávnému závěru o neplatnosti smlouvy o převodu práv ke zlepšovacímu návrhu č. 31/5-15/95 uzavřené mezi žalobcem a jedním ze tří původců tohoto zlepšovacího návrhu – Wladyslavem Ž. jen proto, že nebylo zřejmé, jaký podíl je na žalobce převáděn, když ze zákona automaticky plyne, že pokud se spolu autoři zlepšovacího návrhu nijak nedohodli, mají stejn podíl. V tomto případě jde o jednu třetinu. Nesprávný je také závěr krajského soudu o tom, že zlepšovací návrh, který se měl týkat rozvodu dusíku, č. 03/7/(1-9)/1998 nebyl využíván, kdy dva roky před podáním zlepšovacího návrhu už byla dokončena stavba se zařízením, které využívalo jiné řešení, než vyplývající ze zlepšovacího návrhu, když jde o pouhý závěr učiněný ze svědeckých výpovědí, ačkoliv jde o otázku odbornou, kterou by měl řešit znalec a žalobce v této souvislosti tvrdí, že sice stavba se zařízením byla dokončena před podáním zlepšovacího návrhu, ale po podání zlepšovacího návrhu došlo ke změnám zařízení této stavby, a to takovým, které řešení dle jeho zlepšovacího návrhu využívalo. Pokud jde o další zlepšovací návrh č. 31/5-15/95, týkající se využívání kalů, pak vycházel soud rovněž nesprávně ze svědeckých výpovědí, ačkoliv jde o otázku odbornou, kterou měl řešit znalec, jak to navrhl. Tento důkaz krajský soud neprovedl, ačkoliv na něm žalobce trval.

Žalovaný navrhl potvrzení rozsudku krajského soudu v napadené části jako věcně správného, když dle jeho názoru krajský soud správně vycházel z toho, co uvedli svědci, a to odborníci Ing. K. a Ing. V. s tím, že případný znalecký posudek nemůže dopadnout s jiným závěrem, takže určení znalce by bylo nevhodné a zbytečné. Pokud jde o zlepšovací návrh týkající se přívodu dusíku, pak žalovaný sice nevylučuje, že mohlo dojít k nějaké úpravě na zařízení stavby, ale nikoliv takové, která by využívala řešení dle zlepšovacího návrhu žalobce.

Vrchní soud přezkoumal rozsudek krajského soudu v napadené části, přezkoumal i řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání je z části důvodné. Krajský soud učinil správná skutková zjištění a posoudil věc správně po právní stránce ve vztahu k části žaloby na určení a zdržení se ve vztahu k oběma zlepšovacím návrhům, avšak neučinil správná skutková zjištění a neposoudil věc správně po právní stránce ve vztahu k části žaloby, která se týká zaplacení bezdůvodného obohacení za každý z obou zlepšovacích návrhů po 10.000,- Kč.

Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, byla žaloba zamítnuta především proto, že krajský soud z výpovědí svědků zjistil, že žalovaný či jeho právní předchůdce nikdy žádný z obou předmětných zlepšovacích návrhů nevyužívali. Ve vztahu k žalobě na určení pak dále byla žaloba zamítnuta i proto, že žalobce neprokázal naléhavý právní zájem na určení k oběma zlepšovacím návrhům ve smyslu ust. § 80 písm. c) o.s.ř. Ve vztahu k žalobě na zdržení pak byla žaloba zamítnuta z dalšího důvodu, že ve vztahu k oběma zlepšovacím návrhům bylo uložení povinnosti žalovanému zdržet se nakládání s těmito zlepšovacími návrhy pod podmínkou, že s žalobcem neuzavře smlouvy o přijetí nabídky zlepšovacího návrhu a odměně za něj, takže takto formulovan žalobní petit je nevykonatelný.

S těmito posléze dvěma uvedenými závěry odvolací soud souhlasí a rozsudek krajského soudu v této části považuje z těchto dvou důvodů za správný, a proto jej ve smyslu ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.

Krajský soud pak dále považuje důvod pro zamítnutí žaloby ve vztahu náhradě nemajetkové újmy celkem 10.000,- Kč za bezdůvodné obohacení vzniklého protiprávním využíváním zlepšovacího návrhu č. 31/5-15/95 v tom, že žalobce nebyl spoluautorem tohoto zlepšovacího návrhu, jeho autory byly jiné tři osoby, z nich jedna, a to Wladyslav Ž., sice převedl smlouvou ze dne 19.6.2000 na žalobce svá práva k tomuto zlepšovacímu návrhu, avšak neplatně, neboť tato smlouva je neurčitá, když z ní není patrné, stejně jako z nabídky zlepšovacího návrhu č. 31/5-15/95, v jakém rozsahu se všichni tři autoři svou tvůrčí činností na zlepšovacím návrhu podíleli a jak tedy rozsah práv byl touto smlouvou na žalobce převeden. V této souvislosti nutno přisvědčit odvolateli, že v případě, že není stanovený podíl jednotlivých zlepšovatelů platí, že jejich podíl je stejný. Dle názoru odvolacího soudu tedy tato smlouva neurčitostí netrpí a závěr krajského soudu o tom, že v této části žaloby není žalobce aktivně legitimován, je nesprávný.

Krajský soud však především pochybil, pokud svůj závěr o tom, že žalovaný či jeho právní předchůdce žádný z obou zlepšovacích návrhů nevyužívali, učinil na základě svědeckých výpovědí, přesto, že jde o posouzení skutečností, k nim je třeba odborných znalostí, takže ve smyslu ust. § 127 odst. 1 o.s.ř. je k němu zapotřebí ustanovit znalce a nemůže být posouzena na základě svědeckých výpovědí, ale na základě znaleckého dokazování, jak to také žalobce navrhoval. Krajský soud však tento důkaz neprovedl, aniž zdůvodnil, z jakého důvodu.

Z tohoto důvodu byl ve zbývající napadené části rozsudek krajského soudu zrušen ve smyslu ust. § 219a odst. 2 o.s.ř., když ke zjištění skutkového stavu je třeba provést další navržené důkazy, které nemohou být provedeny v odvolacím řízení ve smyslu ust. § 213 odst. 4 o.s.ř., neboť k otázce, zda žalovaný či jeho právní předchůdce využívali předmětné zlepšovací návrhy či nikoliv, nebylo provedeno doposud ádné relevantní dokazování.

P o u ě n í: Proti té části rozsudku, kterou byl rozsudek krajského soudu zrušen, není dovolání přípustné. Proti zbývající části, ve které byl rozsudek krajského soudu potvrzen je dovolání přípustné pouze za předpokladu, že odvolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní v znam (§ 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.).Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, kter rozhodoval v prvním stupni.

V Olomouci dne 17. března 2010

Za správnost vyhotovení:
Jana Fuksíková

JUDr. Jan Zavrtálek v.r.
předseda senátu